

μονεύει ὁ ἐκ τῶν ἀδυσωπήτων αὐτοῦ ἐχθρῶν Νικήτας Δα-
 βιδ ὁ Παφλαγών. «Πάντα συνέτρεχεν ἐπ' αὐτῷ (ἡ ἐπιτη-
 δειότης τῆς φύσεως, ἡ σπουδὴ, ὁ πλοῦτος, διὸ καὶ βίβλος
 ἐπ' αὐτὸν ἔρρει πᾶσα· πλέον δὲ πάντων ὁ τῆς δόξης ἔρως
 δι' ὃν αὐτῷ καὶ νύκτες αὔπνοι περὶ τὴν μελέτην ἐμμελῶς
 ἐσχολακότη. » — Οὐ μόνον δὲ πάντα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐ-
 γενῆς αὐτοῦ καταγωγὴ συνετέλεσεν ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν ἀνά-
 πτυξιν αὐτοῦ, ὡς λέγει ὁ αὐτὸς Νικήτας. «Οὐ τῶν ἀγενῶν
 καὶ ἀνωνύμων, ἀλλὰ τῶν εὐγενῶν κατὰ σάρκα καὶ περιφαν-
 ῶν. » (Ταράσιος ὁ τὴν Ζ' Οἰκουμένην Σύνοδον προεδρεύ-
 σας ἱερός Πατριάρχης ἦν πατρόςθειος αὐτοῦ. Ἡ μὲν μήτηρ
 αὐτοῦ Εἰρήνη κατήγετο ἐκ τῶν περιφανεστέρων οἰκῶν, ὁ δὲ
 πατὴρ αὐτοῦ Σέργιος κατέσχεν τὸ τοῦ Σπαθαρίου ἀξίωμα
 ἐν τῇ αὐλῇ).

Εὐλόγως βεβαίως παρατηροῦμεν ὅτι, ἐὰν ἡ ἀνατροφή, ἡ
 καταγωγὴ καὶ ὁ πλοῦτος δὲν συνέτρεχον αὐτῷ, θὰ ἦτο ἀδύ-
 νατον ν' ἀναπτυχθῇ ὁ μέγας οὔτος νοῦς, καθὼς καὶ πλεῖ-
 στοι ἄλλοι μεγάλοι νόες, οἵτινες γεννώμενοι ἐν τῇ ἀφανείᾳ
 καὶ τῇ πενίᾳ ἔρχονται καὶ παρέρχονται χωρὶς οὐδὲ κἂν ν'
 ἀφήσωσιν ἶχνη τῆς διαβάσεώς των.

Ὁ Φώτιος λοιπὸν ὑπὸ τοιούτων πεπροικισμένος ἀρε-
 τῶν καὶ πλεονεκτημάτων δὲν παρουσιάσθη ἀμέσως εἰς τὴν
 ὑψηλὴν κοινωνίαν ὡς συστατήριον αὐτοῦ φέρων τὴν εὐγενῆ
 του καταγωγὴν, ὡς ἤθελον πράξει οἱ χαμαιῖζηλον ἔχοντες
 χαρακτῆρα, οἱ μηδὲν ἴδιον ἔχοντες τῷ κόσμῳ ἵνα δεῖξωσιν ἡ
 τὴν τῶν πατέρων δόξαν, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐνεκλείσθη ἐν
 τῇ βιβλιοθήκῃ αὐτοῦ, ἐντρυφῶν ἐν τοῖς συγγράμμασι τῶν
 ἐνδόξων αὐτοῦ προγόνων καὶ τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας πα-
 τέρων, φιλοσοφῶν, θεολογῶν, φιλολογῶν, καὶ ἐκ τῆς ἑδρας
 αὐτοῦ τὰς πληγὰς τῆς κοινωνίας βλέπων, τὰς οἰμωγὰς τῶν
 βασανιζομένων ἀκούων. Δὲν ὠμοίαζε δὲ ὁ Φώτιος πρὸς τοὺς